HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

17 martie 2009 *

În cauza T-171/06,

Laytoncrest Ltd, cu sediul în Londra (Regatul Unit), reprezentată de N. Dontas și P. Georgopoulou, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul D. Botis, în calitate de agent,

pârât,

* Limba de procedură: greaca.

cealaltă parte în procedura aflată pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Erico International Corp., cu sediul în Solon, Ohio (Statele Unite), reprezentată de M. Samer, O. Gillert și F. Schiwek, avocați,

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 26 aprilie 2006 (cauza R 406/2004-2) privind o procedură de opoziție între Erico International Corp. și Laytoncrest Ltd,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a treia),

compus din domnul J. Azizi, președinte, doamna E. Cremona și domnul S. Frimodt Nielsen (raportor), judecători,

grefier: domnul J. Plingers, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 iunie 2006,

având în vedere memoriul în răspuns depus de OAPI la grefa Tribunalului la 15 decembrie 2006,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 29 ianuarie 2007,

având în vedere modificarea compunerii camerelor Tribunalului,

având în vedere noua repartizare a cauzei Camerei a treia ca urmare a unui caz de împiedicare a judecătorului raportor,

în urma ședinței din 28 noiembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 3 iulie 2001, reclamanta Laytoncrest Ltd a depus o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost modificat.

2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul verbal TRENTON. Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 7, 9 și 11 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund, în ceea ce privește clasa 7, următoarei descrieri: „Mașini si mașini unelte; motoare (cu excepția motoarelor pentru vehiculele terestre); cuplaje și organe de transmisie (cu excepția celor pentru vehiculele terestre); instrumente agricole altele

decât cele acționate manual; incubatoare pentru ouă." Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 48/2002 din 17 iunie 2002.

3 La 16 septembrie 2002, intervenienta Erico International Corp. a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate. Motivele invocate în susținerea opoziției erau în special cele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

4 Opoziția era întemeiată pe marca comunitară verbală LENTON, înregistrată la 20 decembrie 2001 cu numărul 1946045 pentru produse din clasele 6 și 7 și care corespundeau, în ceea ce privește clasa 7, descrierii următoare: „Mașini de filetat, piepteni de filetat, și joje pentru acestea, dispozitive hidraulice pentru deschiderea sau închiderea ușilor cu cuie spintecate, mașini de ambutisat, mașini de legat firele". Opoziția era îndreptată împotriva produselor din clasa 7 vizate de marca pentru care s-a solicit înregistrarea și corespundeau descrierii următoare: „Mașini și mașini unelte; cuplaje și organe de transmisie (cu excepția celor pentru vehiculele terestre)".

5 Reclamanta nu a prezentat observații în acest stadiu al procedurii. Prin faxul din 1 iulie 2003, OAPI a informat-o pe reclamantă, în conformitate cu norma 20 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), că, ținând seama de lipsa observațiilor în termenul prevăzut, OAPI se va pronunța asupra opoziției pe baza dovezilor de care dispune.

6 Prin Decizia din 25 martie 2004, divizia de opoziție a respins opoziția. Aceasta a considerat că diferențele dintre mărcile în cauză nu permiteau să se concluzioneze în sensul existenței unui risc de confuzie, în pofida identității și, respectiv, a similitudinii parțiale a produselor.

7 La 25 mai 2004, intervenienta a formulat recurs la OAPI, în temeiul articolelor 57-62 din Regulamentul nr. 40/94, împotriva deciziei diviziei de opoziție, invocând încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Intervenienta a mai susținut că reclamanta nu există, dată fiind lipsa sistematică de activitate procedurală a acesteia.

8 Camera de recurs a transmis concluziile intervenientei către reclamantă și a invitat-o să formuleze observații atât cu privire la recurs în general, cât și cu privire la aspectul mai specific al existenței sale. Reclamanta nu s-a manifestat în termenul stabilit. După expirarea termenului, grefa camerelor de recurs l-a contactat pe mandatarul reclamantei pentru ca acesta să confirme că nu înțelege să prezinte observații, ceea ce a fost confirmat telefonic.

9 Prin Decizia din 26 aprilie 2006 (denumită în continuare „decizia atacată”), camera de recurs a considerat că, prin lipsa totală de activitate procedurală în cursul opoziției, precum și în cel al recursului, reclamanta și-a retras implicit cererea de înregistrare a mărcii comunitare, în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, care permite persoanei care solicită înregistrarea mărcii să își retragă cererea în orice moment sau să restrângă lista produselor pe care aceasta le conține. Camera de recurs a mai arătat că, deși, în principiu, retragerea trebuie să aibă loc în mod expres, este posibil ca în anumite cazuri să se concluzioneze în sensul retragerii implicite a cererii de înregistrare a mărcii de către solicitant în măsura în care respectiva retragere rezultă cu claritate din situația de fapt, o astfel de posibilitate nefiind exclusă de prevederile Regulamentului nr. 40/94.

10 În consecință, camera de recurs a decis să încheie procedura în lipsa obiectului litigiului, să declare decizia diviziei de opoziție nulă și neavenită și, având în vedere că reclamanta și-a retras cererea de înregistrare a mărcii comunitare, a obligat-o pe aceasta să suporte cheltuielile efectuate în cadrul procedurii în conformitate cu articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94.

Concluziile părților

11 Reclamanta a solicitat Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— trimiterea cauzei la camerele de recurs ale OAPI în vederea soluționării fondului;

— obligarea OAPI și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

12 OAPI a solicitat Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea fiecăreia dintre părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

13 Intervenienta a solicitat Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

Argumentele părților

14 Intervenienta susține că acțiunea este inadmisibilă prin faptul că aceasta nu constituie „calea legală regulamentară împotriva [deciziei atacate]”. În loc să introducă prezenta acțiune, reclamanta ar fi trebuit să acționeze în conformitate cu norma 54 din Regulamentul nr. 2868/95. Această analiză a fost contestată de reclamantă și de OAPI în cadrul ședinței de judecată.

Aprecierea Tribunalului

15 Din articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 rezultă următoarele:

„În urma examenului de fond asupra căii de atac, camera de recurs se pronunță asupra acesteia. Aceasta poate fie să exercite competențele organului care a pronunțat hotărârea atacată, fie să retrimită cauza spre soluționare organului în cauză”.

16 Articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 mai prevede că „[h]otărârile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot forma obiectul unei acțiuni în fața Curții de Justiție.”

17 Pe de altă parte, articolul 63 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 prevede: „calea de atac este deschisă oricărei părți la procedura înaintea camerei de recurs, în măsura în care hotărârea nu fost pronunțată în favoarea sa.”

18 În speță, după ce a formulat opoziție împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare depuse de reclamantă, intervenienta a decis să formuleze recurs împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care s-a respins respectiva opoziție.

19 Pronunțându-se cu privire la recurs, camera de recurs a declarat finalizate procedura de opoziție și cea de recurs, a declarat decizia diviziei de opoziție nulă și neavenită și a obligat reclamanta la suportarea taxelor și a cheltuielilor efectuate de intervenientă (a se vedea punctul 10 de mai sus). În plus, la punctele 16-23 din decizia atacată, camera de

recurs a prezentat motivele pentru care a considerat că, din cauza lipsei de activitate procedurală, reclamanta și-a retras implicit cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

20 Așadar, prin faptul că a constatat retragerea implicită a cererii de înregistrare a mărcii comunitare, decizia atacată a retras reclamantei beneficiul calității sale procedurale de solicitantă a mărcii comunitare și a privat-o de posibilitatea de a obține un răspuns definitiv la pretențiile sale, aspecte pe care reclamanta le invocă în cadrul prezentei acțiuni. De altfel, efectele deciziei atacate nu se limitează numai la produsele împotriva cărora a fost formulată opoziția (produsele din clasa 7, a se vedea punctul 4 de mai sus), ci acoperă și produse care nu erau vizate de această opoziție (produsele din clasele 9 și 11, a se vedea punctul 1 de mai sus).

21 Rezultă din ceea ce precedă că respectiva cameră de recurs s-a pronunțat în decizia atacată cu privire la recursul formulat de intervenientă împotriva deciziei diviziei de opoziție în sensul articolului 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și că această decizie produce efecte juridice obligatorii pentru reclamantă, decizia în cauză putând forma obiectul unei acțiuni în fața instanței comunitare, în sensul articolului 63 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94, întrucât se pronunță cu privire la cererea de înregistrare a mărcii comunitare depuse de reclamantă considerând că aceasta a fost implicit retrasă ca urmare a inactivității sale procedurale.

22 Așadar, observațiile intervenientei cu privire la admisibilitatea acțiunii trebuie respinse.

Cu privire la fond

Observații introductive

— Argumentele părților

23 Reclamanta arată că posibilitățile sale financiare sunt limitate, ceea ce explică de ce nu a prezentat observații în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs. În susținerea acțiunii, aceasta declară că nu și-a retras niciodată cererea de înregistrare a mărcii și invocă – în esență – următoarele motive și argumente: în primul rând, încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 și a normei 54 din Regulamentul nr. 2868/95; în al doilea rând, încălcarea articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și interpretarea eronată a Hotărârii Curții din 20 noiembrie 2001, Zino Davidoff și Levi Strauss (C-414/99-C-416/99, Rec. p. I-8691); în al treilea rând, încălcarea normei 20 alineatul (3) și a normei 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95; în al patrulea rând, încălcarea articolului 63 alineatul (2) și a articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94.

24 OAPI împărtășește această argumentare, sub rezerva câtorva observații cu privire la întinderea încălcării articolului 74 din Regulamentul nr. 40/94.

25 Intervenienta susține că nimic nu dovedește că situația economică a reclamantei nu îi permitea acesteia să participe la procedura în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs. În lipsă de dovezi în această privință, camera de recurs putea adopta decizia atacată ca urmare a inactivității procedurale a reclamantei.

— Aprecierea Tribunalului

26 Astfel cum OAPI a arătat în cursul ședinței, trebuie observat că prezenta acțiune privește o problemă deosebit de importantă pentru practica sa, întrucât permite să se examineze legalitatea unei decizii a unei camere de recurs în temeiul căreia lipsa de activitate procedurală a solicitantului unei mărci comunitare în cadrul procedurii de opoziție și a celei de recurs este asimilată unei retrageri implicite a cererii și pune capăt procedurii de recurs în lipsa unui obiect al litigiului.

27 Cu privire la această problemă, OAPI pune concluzii în sensul anulării deciziei atacate pentru motivul că majoritatea argumentelor prezentate de reclamantă sunt întemeiate. Într-o procedură de recurs în domeniul mărcii comunitare, îndreptat împotriva deciziei unei camere de recurs, nimic nu se opune, astfel, faptului ca OAPI să achieseze la concluziile reclamantei, prezentând în același timp toate argumentele pe care le consideră pertinente din perspectiva misiunii sale privind administrarea dreptului mărcii comunitare și a independenței funcționale recunoscute camerelor de recurs în exercitarea atribuțiilor lor [Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2004, GE Betz/OAPI – Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, Rec., p. II-1845, punctele 32-36].

28 Pe de altă parte, nu prezintă importanță aspectul dacă reclamanta poate invoca situația sa financiară pentru a justifica neprezentarea de observații în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs, având în vedere că această explicație este prezentată pentru prima oară în fața Tribunalului și nu a putut fi examinată anterior și că, în orice caz, reclamanta nu contestă lipsa sa de activitate procedurală în cursul procedurii de opoziție și, respectiv, de recurs la OAPI.

29 Acesta este contextul în care trebuie examinate diferitele motive prezentate de reclamantă.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 și a normei 54 din Regulamentul nr. 2868/95

— Argumentele părților

30 Reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 și norma 54 din Regulamentul nr. 2868/95. Înainte de a adopta decizia atacată, camera de recurs ar fi trebuit să îi dea posibilitatea de a formula observații, ceea ce i-ar fi putut permite să precizeze că nu avea deloc intenția de a renunța la cererea sa de înregistrare a mărcii comunitare.

31 OAPI subliniază că, și în ipoteza în care retragerea respectivei cereri ar fi justificată, camera de recurs ar fi trebuit, în conformitate cu dispozițiile citate anterior, cel puțin să invite reclamanta să își clarifice intențiile, acordându-i un termen și informând-o în mod expres cu privire la consecințele pe care le-ar putea avea eventuala lipsă de reacție din partea sa în termenul prevăzut.

32 Intervenienta susține că este greu de înțeles pentru care motiv decizia atacată nu respectă dreptul la apărare și dreptul de a fi ascultat, din moment ce reclamanta a fost inactivă pe plan procedural în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs.

— Aprecierea Tribunalului

33 Conform articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94, deciziile adoptate de OAPI sunt motivate și nu se pot întemeia decât pe motive sau dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații. Potrivit normei 54 din Regulamentul nr. 2868/95, în cazul în care OAPI constată pierderea oricărui drept care

decurge din acest regulament sau din Regulamentul nr. 40/94, în absența luării unei decizii, notifică persoana în cauză cu privire la aceasta, atrăgându-i atenția asupra posibilității de a solicita o decizie în acest sens de la OAPI, în termen de două luni de la notificarea menționată.

34 În speță, rezultă din expunerea situației de fapt și a contactelor pe care camera de recurs a avut posibilitatea să le aibă cu reclamanta (a se vedea punctul 8 de mai sus) că în niciun moment camera de recurs nu a împărtășit reclamantei intenția sa de a considera că aceasta, din cauza lipsei de activitate procedurală, și-a retras implicit cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

35 În consecință, chiar presupunând că respectiva cameră de recurs ar fi putut considera inactivitatea procedurală în cursul procedurii de opoziție și a celei de recurs la OAPI un element de natură să demonstreze că solicitantul mărcii comunitare a pierdut orice interes pentru înregistrarea acestei mărci și, prin urmare, și-a retras implicit cererea, se impune constatarea că, în orice caz, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 și a normei 54 din Regulamentul nr. 2868/95 și, din această cauză, trebuie anulată.

36 În măsura în care o astfel de anulare lasă deschisă problema dacă se poate considera de către camera de recurs, astfel cum s-a hotărât în speță, că inactivitatea procedurală în cursul procedurii de opoziție și a celei de recurs este o cauză de retragere implicită a cererii de înregistrare a mărcii comunitare, Tribunalul consideră că trebuie să fie examinate de asemenea cel de al doilea și cel de al treilea motiv care privesc acest aspect.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și pe trimiterea la Hotărârea Zino Davidoff și Levi Strauss

— Argumentele părților

37 Reclamanta susține că articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 impune condiția unei retrageri exprese și necondiționate a cererii de înregistrare a mărcii comunitare [Hotărârea Tribunalului din 10 noiembrie 2004, Storck/OAPI (Forma unei bomboane), T-396/02, Rec., p. II-3821, punctul 19]. Această dispoziție nu ar permite să se deducă din inactivitatea procedurală în cursul opoziției sau al recursului la OAPI renunțarea implicită la această cerere. Pe de altă parte, decizia atacată s-ar întemeia pe o interpretare eronată a Hotărârii Zino Davidoff și Levi Strauss, punctul 23 de mai sus, care s-ar încadra într-un context complet diferit, fără vreo legătură cu prezenta cauză.

38 OAPI subliniază că, în conformitate cu litera și cu spiritul articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, retragerea unei cereri de înregistrare a mărcii trebuie să aibă loc în scris, în mod expres și fără condiții.

39 Intervenienta susține că retragerea implicită a unei cereri de înregistrare a mărcii nu este exclusă de dispozițiile articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94. Aceasta afirmă că faptele apreciate în Hotărârea Forma unei bomboane, punctul 37 de mai sus (punctele 5, 19 și 20), și în Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2002, Ellos/OAPI (ELLOS) (T-219/00, Rec., p. II-753, punctele 60-62), la care face trimitere Hotărârea Forma unei bomboane, sunt diferite în măsura în care, în aceste cauze, exista o declarație scrisă și, așadar, manifestă de retragere a cererii, în timp ce, în prezenta cauză, declarația de retragere este implicită și este generată de inactivitatea procedurală.

— Aprecierea Tribunalului

40 În decizia atacată, camera de recurs își întemeiază concluzia potrivit căreia reclamanta și-a retras implicit cererea de înregistrare a mărcii comunitare pe următorul raționament:

— în primul rând, rezultă din articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 că solicitantul unei mărci comunitare poate oricând să pună capăt procedurii prin retragerea cererii de înregistrare a mărcii (punctele 17 și 19);

— în al doilea rând, chiar dacă retragerea unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare trebuie, în principiu, să fie formulată în mod expres, „se poate concepe ca retragerea să fie implicită, în măsura în care legea nu exclude o astfel de posibilitate, cu condiția ca aceasta să poată rezulta din situația de fapt și din împrejurările cauzei, care demonstrează fără echivoc că solicitantul și-a retras cererea de înregistrare" (punctul 20); în speță, solicitantul nu a luat parte la nicio etapă a procedurii de opoziție sau de recurs, ceea ce demonstrează „fără echivoc că solicitantul a pierdut orice interes pentru înregistrarea mărcii comunitare solicitate, ceea ce implică retragerea cererii și, în consecință, încheierea procedurii" (punctele 16, 22 și 23);

— în al treilea rând, raționamentul care precedă se întemeiază pe aplicarea prin analogie a condițiilor renunțării la drepturile rezultate din dreptul exclusiv conferit de marcă titularului său, definite în Hotărârea Zino Davidoff și Levi Strauss, punctul 23 de mai sus (punctul 46), de a-și retrage cererea de înregistrare a mărcii comunitare (punctul 21).

41 Prima parte a acestui raționament este corectă, din moment ce, în temeiul articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, „[s]olicitantul poate să-și retragă oricând

cererea de înregistrare a mărcii comunitare sau să restrângă lista produselor sau serviciilor pe care aceasta le conține".

42 În ceea ce privește a doua etapă a raționamentului camerei de recurs, este necesar să se amintească faptul că dispoziția citată anterior se interpretează în sensul că posibilitatea de a restrânge lista produselor și a serviciilor aparține în exclusivitate solicitantului unei mărci comunitare, care poate, în orice moment, să adreseze OAPI o cerere în acest sens. În acest context, retragerea, în tot sau în parte, a unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare sau restrângerea listei produselor sau a serviciilor pe care le conține trebuie realizată în mod expres și necondiționat (Hotărârea ELLOS, punctul 39 de mai sus, punctul 61, și Hotărârea Forma unei bomboane, punctul 37 de mai sus, punctul 19).

43 Desigur, astfel cum observă intervenienta, Hotărârea ELLOS, punctul 39 de mai sus, și Hotărârea Forma unei bomboane, punctul 37 de mai sus, privesc cauze în care reclamanta a propus, în subsidiar, restrângerea listei produselor vizate în cererea de înregistrare în cazul în care camera de recurs ar fi preconizat, cu titlu principal, respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare pentru ansamblul produselor vizate. Aceste cauze pun accentul mai mult pe caracterul condiționat al restrângerii propuse decât pe necesitatea de a formula în mod expres retragerea cererii respective. Această specificitate de fapt nu poate fi însă suficientă pentru a se concluziona că, pe cale de consecință, camera de recurs dispune de posibilitatea de a deduce retragerea implicită a cererii de înregistrare a mărcii comunitare din inactivitatea procedurală a solicitantului în cursul procedurii de opoziție.

44 Astfel, articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 nu vizează decât solicitantul unei mărci comunitare, și nu camera de recurs. Aceasta nu poate, așadar, să se prevaleze de această dispoziție pentru ca, substituindu-se solicitantului, să deducă din comportamentul procedural al acestuia o renunțare implicită la cererea de înregistrare a mărcii. În plus, deși jurisprudența citată anterior se referă la situații de restrângere a listei de produse, motivarea hotărârilor Tribunalului prevede în mod expres și ipoteza retragerii, pur și simplu, a cererii de înregistrare a mărcii (a se vedea punctul 42 de mai sus și jurisprudența citată). Aceeași logică se impune în cele două ipoteze, având în vedere că solicitantului îi revine obligația de a indica „în mod expres și necondiționat" conținutul pe care înțelege să îl confere cererii sale de înregistrare a mărcii. Este, așadar,

de competența diviziei de opoziție și a camerei de recurs să se pronunțe cu privire la conținutul acestei cereri, luând în considerare argumentele invocate în cadrul procedurii de opoziție. Acest raționament nu împiedică înregistrarea de către OAPI a mărcii solicitate numai pentru o parte din produsele sau serviciile desemnate, însă această restrângere urmează să intervină în acest caz după examinarea riscului de confuzie care a fost invocat în prezenta cauză.

45 Pe de altă parte, este necesar să se arate că retragerea implicită a mărcii solicitate constatată de camera de recurs în decizia atacată se aplică tuturor produselor menționate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare, chiar dacă opoziția viza numai o parte din aceste produse (a se vedea punctul 4 de mai sus). În orice caz, nu se poate, așadar, deduce „fără echivoc" că solicitantul a pierdut orice interes pentru înregistrarea mărcii solicitate în integralitatea sa din simplul fapt că acesta nu s-a apărat în cadrul procedurii de opoziție și, respectiv, de recurs la OAPI, care vizau numai o parte din produsele vizate.

46 În consecință, articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 nu poate fi invocat pentru a se deduce retragerea implicită a cererii de înregistrare a mărcii comunitare din simplul fapt că solicitantul s-a abținut să intervină în cadrul procedurii de opoziție și, respectiv, de recurs la OAPI.

47 În ceea ce privește cea de a treia etapă a raționamentului camerei de recurs, aplicarea prin analogie a condițiilor renunțării la drepturile rezultate din dreptul exclusiv conferit de marcă, definite de Curte în Hotărârea Zino Davidoff și Levi Strauss, punctul 23 de mai sus, nu se impune în prezenta cauză ținând seama de conținutul articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și de modul în care acesta este interpretat în jurisprudență. În speță, nu este important să se stabilească în ce măsură consimțământul titularului unei mărci comunitare la introducerea sa pe piață în Spațiul Economic European (SEE) trebuie să fie expresă. În plus, Curtea a considerat la punctul 46 din Hotărârea Zino Davidoff și Levi Strauss, punctul 23 de mai sus, că, și în cazul în care „o astfel de voință rezultă în mod normal dintr-o formulare expresă a consimțământului, nu poate fi exclus ca, în anumite cazuri, aceasta să poată rezulta în

mod implicit din elemente și împrejurări anterioare, concomitente sau ulterioare introducerii pe piață în afara SEE, care, apreciate de instanța națională, exprimă de asemenea, cu certitudine, renunțarea titularului la dreptul său". În sfârșit, o astfel de aplicare prin analogie nu ia în considerare punctul 55 din hotărârea menționată, potrivit căruia „consimțământul implicit în vederea comercializării în SEE a unor produse introduse pe piață în afara acestuia nu poate rezulta din simpla tăcere a titularului mărcii".

48 Rezultă din ceea ce precedă că decizia atacată încalcă articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și, din această cauză, trebuie anulată.

49 În măsura în care o astfel de anulare se limitează la examinarea temeiului juridic invocat de camera de recurs în decizia atacată, Tribunalul consideră că trebuie să fie examinat de asemenea cel de al treilea motiv, care privește normele a căror aplicare nu a fost avută în vedere de camera de recurs.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea normei 20 alineatul (3) și a normei 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95

— Argumentele părților

50 Reclamanta susține că decizia atacată încalcă norma 20 alineatul (3) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, potrivit cărora camera de recurs se pronunță pe fond chiar dacă solicitantul nu prezintă nicio observație. Faptul că nu a prezentat nicio observație nu ar putea fi interpretat, așadar, ca o renunțare implicită la cererea de înregistrare a mărcii.

51 OAPI observă că este normal ca reglementarea aplicabilă să prevadă că neprezentarea pârâtului în cadrul unei proceduri de opoziție nu poate conduce în mod automat la acceptarea opoziției, în măsura în care OAPI dispune deja de elemente suficiente pentru a se pronunța cu privire la opoziția respectivă. Norma 20 alineatul (3) ar impune, așadar, Oficiului să își bazeze hotărârea cu privire la fondul litigiului „pe dovezile pe care le posedă” și, prin urmare, să se comporte ca și când solicitantul mărcii ar fi prezent. În această privință, OAPI subliniază că această normă a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1041/2005 al Comisiei din 29 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 (JO L 172, p. 4, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 71). Anterior, era prevăzut că OAPI „se poate pronunța” asupra opoziției, în timp ce în redactarea actuală „își bazează hotărârea”. Această modificare, devenită necesară în urma anumitor decizii ale camerelor de recurs care susțineau că tăcerea solicitantului are valoare de acceptare a opoziției, urmărea să clarifice faptul că absența pârâtului nu putea atrage după sine pierderea drepturilor procedurale.

52 Intervenienta susține că dispozițiile citate anterior nu exclud posibilitatea de a considera că a nu prezenta concluzii, atât în procedura de opoziție, cât și în procedura de recurs, poate fi asimilat cu retragerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

— Aprecierea Tribunalului

53 Decizia atacată nu face nicio trimitere la principiul potrivit căruia atât divizia de opoziție, cât și camera de recurs se pronunță pe fond chiar dacă solicitantul mărcii comunitare nu prezintă nicio observație în cadrul procedurii de opoziție.

54 Potrivit normei 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95, referitor la examinarea opoziției, „[î]n cazul în care solicitantul nu prezintă observații, [OAPI] își bazează hotărârea privind opoziția pe dovezile pe care le posedă”. De asemenea, în conformitate cu norma 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, „[c]u excepția cazului în care nu se prevede altfel, dispozițiile privind procedurile derulate în fața autorității care a pronunțat hotărârea atacată se aplică *mutatis mutandis* procedurii căii de atac”.

55 În lipsa unei dispoziții contare, camera de recurs era obligată, așadar, să aplice norma 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 și, din această cauză, inactivitatea procedurală a reclamantei în cursul procedurii de opoziție și a celei de recurs nu putea fi asimilată de camera de recurs unei situații în care reclamantul și-a retras implicit cererea de înregistrare a mărcii.

56 În consecință, decizia atacată încalcă norma 20 alineatul (3) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 și, din această cauză, trebuie anulată.

Concluzie

57 Din ceea ce precedă rezultă că primul, al doilea și al treilea motiv trebuie declarate întemeiate și că, prin urmare, decizia atacată trebuie anulată în temeiul fiecăruia dintre aceste motive, fără a fi necesar să se examineze cel de al patrulea motiv, al cărui prim aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94, este prezentat în subsidiar de către reclamantă și al cărui al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 74 alineatul (1) din același Regulament nr. 40/94, presupune existența unei cereri prezentate de una dintre părți.

Cu privire la cheltuielile de judecată

58 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra repartizării cheltuielilor de judecată.

59 Întrucât OAPI a căzut în pretenții, în măsura în care decizia atacată este anulată, este necesar ca acesta să fie obligat să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

60 Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 26 aprilie 2007 (cauza R 406/2004-2).

2) **OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Laytoncrest Ltd.**

3) **Erico International Corp. suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 17 martie 2009.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei . . . . . II - 544

Concluziile părților . . . . . II - 547

În drept . . . . . II - 548

Cu privire la admisibilitate . . . . . II - 548

Argumentele părților . . . . . II - 548

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 549

Cu privire la fond . . . . . II - 551

Observații introductive . . . . . II - 551

— Argumentele părților . . . . . II - 551

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 552

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 și a normei 54 din Regulamentul nr. 2868/95 . . . . . II - 553

— Argumentele părților . . . . . II - 553

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 553

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și pe trimiterea la Hotărârea Zino Davidoff și Levi Strauss . . II - 555

— Argumentele părților . . . . . II - 555

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 556

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea normei 20 alineatul (3) și a normei 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 . . . . . II - 559

— Argumentele părților . . . . . II - 559

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 560

Concluzie . . . . . II - 561

Cu privire la cheltuielile de judecată . . . . . II - 562